

oppmānt. Hunc q̄ causa ḡ immundos sp̄s iubeat tacere. c̄s de
rem? S; ḡ hoc nob̄ s̄ptura ap̄ut. q̄ peccatori diā d̄s. q̄re tūe
narras iustitias meas. Et neq̄s dū p̄dicantē audit. sequat̄ erian
tē. Imp̄bus enī magister ē diabolus. q̄ falsa ueris sepe p̄miseret.
ut subspecie ueritatis. testimoniuū fraudis obtinet. Et nā illud ē
sideremv. utrū hic p̄mū mandauerit discipulis ne cui d̄rent q̄
ipse ēet xp̄c. an ḡ uante mandauerit q̄ndo ap̄los. xii. destina
uit. d̄nuntians illis. in uia gentiuū ne abieritis. ḡ in ciuitates
samaritanas ne introieritis. Ite aū ad oues q̄ pierunt domus
isrl̄. egrotos curate. leprosos mundate. demones inq̄t eicete. ḡ
diserte q̄s in ea digni sit. atq̄. ibi manete. Itaq̄. nec hic manda
tū uidet̄. ut xp̄m d̄i filiū p̄dicarent. Ordo ḡ disputationis ē.
ordo r̄latiuis. ḡ idō ḡ nos eū aliq̄ ex gentib̄ uocant̄ ad eccl̄am.
ita p̄cepta serie formare debem̄. ut p̄mo unū d̄m auctore
mundi omnūq̄. ēē doceam̄. in q̄ uiuim̄ ḡ sum̄ ḡ mouem̄. cui ḡ
genus sum̄. ut n̄ solum p̄t munera lucis ḡ uitae. uerū ḡ p̄t co
gnationē q̄nda generis diligendy anob̄ sit. Deinde opinione
illa q̄ ē de idolis destruam̄. ḡ qd̄ n̄ possit auri argentiq̄. s̄ li
gna materia uim̄ in se habere diuinā. Cū unū d̄m ēē p̄sua seris.
tē iudicio ei astrues p̄ xp̄m nob̄ salutē datā. in eipiens ab il
lis q̄ gessit in corpe. uia diuina descēbens. ut pl̄ quā homo
fuisse uideat̄. uictā uny uirtute mortē. mortuū q̄. ab inferis
suscitātū. Paulatim enī fides crescit. ut cū sup̄ homines fuisse
uideat̄. d̄s ēē credat̄. Hā n̄ p̄baueris qd̄ facere illa sine diuina
uirtute n̄ potuit. q̄ admodu potes p̄bare in eo uim̄ fuisse diui
nā. S; fortasse nob̄ parū auctoritatis ḡ fidi deferat̄. Lege sermo
nē ap̄li apud athenienses habitū. q̄ si ap̄mo destruere uoluiss̄.
cerimoniae idola. sermonē ei aures gentiliū respuissent. Ab
uno ḡ dō opatore mundi incip̄ dicit̄. D̄s q̄ fec̄ mundu ḡ cuncta
q̄ s̄t in eo. Negare n̄ poterant unū opatore ēē mundi. unū d̄m.

N